

РЕФЕРЕНДУМ

Разпространява се безплатно

11 юни 2017

Брой 2

Какво се случва с местния референдум:

Въпреки атаките, на които за втори път е подложено решението на общинския съвет за провеждане на референдум, допитване до народа за съдбата на Трънско ще има! Референдумът ще се състои и трънчани ще определят бъдещето на своя роден край, а не бизнесмени с мъгляви обещания и силни финансови амбиции.

Остава въпросът – защо се правят опити да се попречи на хората да заявят своята позиция?

НА РЕФЕРЕНДУМА ТРЯБВА ДА СЕ ГЛАСУВА С „ДА“, ЗА ДА БЪДЕ ПРИЕТО ПРЕДЛОЖЕНИЕТО.

Закон за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление:

Чл. 41., ал. 2 Предложението, предмет на референдума, е прието, ако в него са участвали не по-малко от 40 на сто от гражданите с избирателни права в съответната община и с „да“ са отговорили повече от половината от участвалите в референдума избиратели.

САКАМ ДА ПИТАМ

Златото у Трънско е коджа стара мъщерия – англичанете узиму концесию йош у илядо деветстотин у пръву годин. Ама не у Ерул и Глоговицу, а най-първо у Забел. После – у илядо двестотин и осму годин узиму концесию и у Бусинци. И чък у илядо деветстотин и трийесе и осму годин почи-ню да работе на Мисловщицу.

Демек су рили у Трънско барем четиресе и шес годин. Колко пуно злато су извадили за тия години – нема кой да ти каже са.

Я прочето у старете ратие у пернишкият архив дека за първуту годин на минуто на Мисловщицу су вадили средно по кило на дън. Кой не верва – да оди да провери, све има там опазено. После писую дека злато нема ич вече – све су изцедили и върлили у рекуту, а и у военно време ко тегае, не е и ич лъсно да нейдеш све що ти требе за добивът.

Неколко пути официално су промъцали дека болше не могу нищо да найду – я им киселина не стидза, я парете дека требу да плачю на националнута банку су стали коджа големе и не иде да се оди по до-

говорът с държавуту...

Оделно се жале дека кметът на Вилиповци се запел и им сака данък 4% и су судиле общинуту чък у Совию...

Та са ме рчка некико да питам: Щом они тегае су казали дека болше нема, ко сега нашите га найдоше па това пусто злато? Чини ми се дека са сакаю да ваде и нещо друго – некой от тия новите, модерни метали дека чине болше от златото и дека ги нема у концесиюту написани – я германий, я нещо друго. Та сакам да питам – нема ли га това написано у новуту концесию? Нема ли некой параграф за „паралелен добив“? Оти ако га нема (а треба да га има), значи некико не иде да се рчка у старите находища дека уж нема нищо.

Повече на крадене ми мирише. Ко че излезне мъщерията, ако нема достатъчно злато, оти че троше каманяците залудо и оти сакаю концесию за добив само на залто, а не и на нещо друго? Оти по договорът с англичаните, държавата е узимала по международне цене 50% от златото от Трънско, а другите 50% концесионерът е продавал сам. Дека е сега договорът

с държавата за теквия концесие? Нема га, а нема и да га има, оти тегае нема да дойду да ваде злато....

И англичаните навремето, и нашите са сакаю да върлю бомбе та да натроше скалите наситно, да ги омелю, а после да га мию песъкът с неке говна. Англичаните навремето су яко копали, оти геолозите су ги подучили, че има 9-10 грама на тон камик – пише га у архивата. Демек – за кило на дън е требало да строше барем 15 иляди тона! А за триста шейсе и пет дъна колко е? Коджа камик, а?

Нашите сега орате, че пробете дека су узели су за 1-2 грама на тон камик. Чини ли си концесия за толко злато? Чини ли си толко бомбе и толко прашице за 1-2 грама, ако нема друго покрай златото? Комай не, а?

Казую ни са дека, че узну да работе 300 човека на минуто. Англичаните и они су работили с толкова народ – ама на трите места – и у Забел, и у Бусинци, и у Ерул и Глоговицу. И су вадили по кило на злато на дън! А новите „миньори“ казую, че са 1-2 грама на тон па чу узну на работу 300 души... Е, ко да им поверим, че су сериозни инвеститори и че мъщерия, че има. Сигур, че докару

повече машинье от англичанете, ама болше работу на трънчанье нема да найду. Оти и сега у Трън кой може и сака да работи – роботу че си найде и гладен нема да седи и час. Баш требе малце да можеш, а не само да сакаш. У цел свет плачю за можене, а не за саканье.... Оти у Трънско има поговорка: Давали на циганина царство, а он питал: А леб? И, кой сака злато да вади – да оди да мие калъице с леген и драгу на рекуту... Ако найде нещо – да се повали!

Иво Маев

ВАНГА

Ке дойде ден – в златни паници ке ядете и в медени чаши ке пиете, но вода нема да имате. (Казано пред Ценка Георгиева от Рупите)

ЗЛАТНА СМЪРТ ЗА ТРЪНСКО

От хилядолетия златото върви ръка за ръка със смъртта. Изкуството е пълно с книги, филми, театри, картини, архитектура и т.н., разкриващи тази връзка. Но някак срамежливо встрани остава съдбата на онези, в чийто „заден двор“ се копае златото. А там смъртта неумолимо дебне. В случая с Трън, смъртта се прокрадва във вид на уран...

На 20 август 1992 г. Министерският съвет на България приема Постановление № 163, чийто член 1, ал. 1 казва: „Прекратява уранодобивната дейност в търговските дружества: „Редки метали“ ООД - Бухово, „Тракия РМ“ ООД - Момино село, „Подземно строителство“ ООД - Бухово, „Геостройкомплект“ ООД - Сливен, „Георесурс“ ООД - Симитли, „Балкан“ ООД - с. Церово, „Злата“ ООД - Трън, „Звезда“ ООД - с. Елешница, „Георедмет“ ООД - Бухово, „Редмет“ ООД - Бухово, и „Диал“ ООД - Бухово.“ Същото е потвърдено с ПМС № 56/29.03.1994 г., когато се определя и срокът за закриването на двата участъка на „Злата“ ООД - 31.12.1995 г.

Няколко проучвания – на Института за зелена политика от 2007 г. и на ЕС „За Земята“ от 2009 – 2012 г. показваха, че 15 - 20 г. след първото постановление, ликвидацията на последиците от уранодобива е правена в повечето случаи през пръсти. Рядкост са такива места, както бившето хвостохранилище на Елешница, където измер-

ваните стойности при самия обект са в рамките на нормативно определените. Като участник в изследването през 2007 г. мога да потвърдя от първо лице, че голямата част от изпълнените дейности не отговарят нито като качество, нито като вложени материали и технологии на това, което би имало реален защитен ефект за населението и околната среда.

През 2011 – 2012 г. проучвания в рамките на международния проект EJOLT край другата уранова мина, собственост на бившето дружество „Злата“ ООД (мина „Габра“) показват, че наличието на уран-238 във водата, изтичаща от мината е 349,5 мг/л, при пределно допустимата концентрация за общ уран 0,3 мг/л. А водата си изтича безпроблемно...

Конкретните данни на ИАОС (Изпълнителна агенция за околна среда) за измерванията при мина „Злата“ (води при щолната и в р. Пръвна и Милковска, необработваеми почви и дънни утайки) не са публикувани. От бюлетините на ИАОС се вижда, че измерванията не се провеждат на всяко тримесечие. Независимо от това от тези публикации се вижда, че мина „Злата“ е едно от местата в България където имаме „обичайно завишени стойности на радиологичните показатели“ над пределно допустимите стойности.

При излагане на лъчения от уран или при анихилирането му (напр. през храна, вода или като част от прахеността на въздуха),

хората заболяват от различни болести – лъчева болест, различни видове рак, бъбречна интоксикация, която при високи концентрации води до смърт и др.

Според всички научни доказателства, няма такова нещо като „безопасна доза“ на радиация. Всяка доза радиация води до увеличаване на заболяванията. „Разхвърлянето“ на дадена доза върху по-голям брой хора – така че всяка индивидуална доза да е по-малка – не намалява броя на заболяванията. Съществуват доказателства, че при алфа-радиация разпръскването на дозата между повече хора всъщност увеличава общия брой на рак и други заболявания. Уранът и повечето му продукти, включително торий, радий, радон и повечето от производните на радона, попадат в тази категория на алфа-излъчващи вещества.

„Евромакс“ не отговаря на два въпроса: ще добиват ли уран и какво ще правят с рудните отпадъци, съдържащи уран. От една страна добивът на уран в България е незаконен. От друга – ако приемем, че „Евромакс“ не се интересува от урана – то липсата на информация за това, как все пак ще се

обезопасяват отпадъчните маси, съдържащи уран, говори най-малкото за пресъпната небрежност, ако не и за по-лоши намерения. Вместо ясни отговори обаче, получаваме общи твърдения, че уран няма.

В нотификацията, изпратена от МОСВ до Сърбия, във връзка с инвестиционното намерение на „Евромакс“, думата „уран“ също не се споменава. Затова отказът на сръбската страна да не проведе обществени обсъждания на своя територия може да се счита за резултат от подвеждащата информация от българската страна.

Отказът да се дискутира въпросът за съдбата на наличния уран може да доведе до няколко проблема:

при нелегален добив на уран, България може да влезе в нарушения на различни международни спогодби, свързани с неразпространението на... ядрено оръжие. България е разграден двор, в който се вихрят контрабандата, наркотрафикът, трафикът на бежанци, оръжия и т.н. Не е нереалистично да се очаква, че различни терористични организации, които биха искали да се снабдят

продължава на страница 5

Становище на Басейнова дирекция Дунавски район от 18.04. 2013

„Реализирането на ИП ще окаже значително влияние върху водите и водните екосистеми, тъй като съществува голяма вероятност да бъде нарушен режима на работа на водоизточниците за питейно-битово водоснабдяване, попадащи в границите на площ „север“ от находище „Трън“, както и тези в непосредствена близост до двете площи от находището. Негативното въздействие ще се изразява както в количествено, така и в качествено отношение върху експлоатационния режим. **Експлоатацията на находище „Трън“ ще доведе до пряко, значително, дълготрайно и необратимо въздействие върху количественото и химичното състояние, както и хидродинамичния режим на подземните води, предвид факта, че водите от подземно водно тяло 38 са с пукнатинен характер. Ще има въздействие и върху вече придобити права – издадени разрешителни за водовземане, както и върху кладенците за собствени потребности на населението в района.**“

ТРЪНСКО Е МАГИЯ И ГОРДОСТ

Интервю със световноизвестната оперна певица **Дарина Такова**

Аз съм кореняк трънчанка. И двамата ми родители са родом от с.Бусинци. Въпреки че са излезли от селото още като деца, никога семейството ми не се е откъсвало от него. Там съм отгледана като малко дете, докато майка ми се грижеше за възрастната си майка. Там отраства и моята дъщеря. В Бусинци прекарвахме ваканциите си, нямаше търпение да хвърлим училищните чанти и да скочим в автобуса за село. След толкова години бих казала, че това е моето място, мой дом. Тегли ме като магнит и често повтарям, че един ден ще живея на село.

Моята кариера на оперна певица ме отведе до всяко кътче на света. Очите и сетивата ми са виждали прелестите и богатствата на десетки страни във всички континенти. Но нито един пейзаж и природна красота не могат да се сравнят с красотата и чистотата на Трънския край. Той е уникален с това. Със семплата, автентична красота и кристалната чистота на природата. Това е най-чистото кътче на България. За мен това е раят. Тук дишам, медитирам, живея. Всички мои приятели са влюбени в този край. Трънско е магия и гордост.

Заплахата да бъдат

отворенени мини за златодобив е кошмарна. Цинизмът и агресията, с която населението бива убеждавано, че това ще донесе работни места и богатства, са ужасяващи. Болшинството от населението се състои от възрастни и много бедни хора. Лесно е да бъдат заблудени с обещаващи слова. Но хората не са глупави. Те знаят, че това ще съсипе природата, храната, водата, самите тях. Прочетох някъде из документите за бъдещата концесия, че дейността е благоприятна в този край поради малобройното население. Какво значи това? Че ще бъдат убити малко хора? Всички

© Личен архив

знаем какво би означавало да работи мина за добив на злато, но където има и доказано уран. Само едно - смъртна присъда.

Дълбоко в душата си вярвам, че всички ние заедно няма да допуснем да се случи този грандиозно престъпен акт срещу природата и хората.

© Личен архив

Дайте на тези, които обичате, криле да летят, корени да се върнат и причини да останат.

Големият български писател Георги Марков, автор на романа „Мъже“, сборниците с разкази „Портретът на моя двойник“, „Жените на Варшава“ и на изключителното произведение „Задочни репортажи за България“, написано в изгнание, е наполовина трънчанин.

Баща му е от село Филиповци – селото, принудило тогавашния концесионер, „Англо-българско минно дружество“ АД да плаща на общината месечен налог от 4 до 12 промила от стойността на добитото чисто злато в периода 1939-1943 год.

Снимка: www.frognews.bg

Всеизвестно е, че в България днес не можеш и да умреш без връзки. Чел съм не един и два хубави разказа от наши писатели за жестокото унижение, на което честни и чудесни хора се подлагат, за да получат по-добра работа, за да се защитят от някаква несправедливост или въобще, за да имат правото на това, което по право им принадлежи. (Из „Есе за унижението“)

КАКВО ПРЕДВИЖДА ИНВЕСТИЦИОННОТО ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ДОБИВ И ПРЕРАБОТКА НА ПОДЗЕМНИ БОГАТСТВА, МЕТАЛНИ ПОЛЕЗНИ ИЗКОПАЕМИ И ЗЛАТНО-СРЕБЪРНИ РУДИ В ОБЩИНА ТРЪН.

В два участъка на обща площ от 19.24 km² (19 240 dka) да се разработят 3 открити рудника (всички в участък „Трън юг“), 2 хвостохранилища („Трън юг“), обогатителна фабрика („Трън юг“), комбинирано отработване (открито и подземно) в подучастъци „Крушев дол“ и „Злата“ в участък „Трън юг“ и изцяло подземен добив от подучастъци „Лого“, „Руй“ и „Надежда“ в участък „Трън север“.

Отстоянието на проектоконцесионната площ в участък „Трън юг“ от най-близките селища е както следва:

170 метра от село Забел;

470 м. от село Ломница;

3 км от село Туроковци;

160 м.от Глоговица (част от селото влиза в концесионната площ);

205 м. от Милкьовци;

150 м. от Ерул.

Хвостохранилище 2 ще бъде разположено само на 160 метра над Глоговица.

Какво ще се случи? Въздействия върху околната среда, описани в инвестиционното предложение:

- **„Въздухът** ще бъде повлиян от прахови и газови емисии, генерирани от строителни, транспортни, разкриващи (взривни) работи. Ауспухни газове – минни, машинни и транспортни.“;

„По време на експлоатацията значителни емисии на прахови емисии ще са откритите рудници, хвостохранилища и насипища в южния участък. **Въздействието ще е пряко, отрицателно и постоянно,** ще зависи до голяма степен от конкретните атмосферни условия“;

- **Води:**

„Водоснабдяването се предвижда от р. Ерма. Като алтернативно водоснабдяване може да се използват подземните води от безнапорния воден хоризонт, формиран от алувиалните отложения на р. Ерма.“

„Ангажимент на инвеститора е осигуряване на алтернативно питейно-битово водоснабдяване в случай, че дейностите, предвидени в инвестиционното намерение доведат до нарушаване на водоснабдяването в селищата в района.“

- **Земни и почви:** „Почвената покривка ще бъде засегната пряко и дълготрайно. Косвено въз-

действие върху почвите около изброените съоръжения и инфраструктурни елементи ще се получи от прахови и газови емисии, разпространени по въздушен път.“;

- **Земни недра:** „Влиянието ще бъде значително, дълготрайно и необратимо поради изземване на полезно изкопаемо.“;

- **Растителен и животински свят:** „Растителността ще бъде пряко и трайно унищожена в рамките на около 1900 дка в участък „Трън юг“ и 200 дка в участък „Трън север“, където ще се разположат открити и подземни рудници, промишлена площадка, насипища, хвостохранилища, пътища и други елементи на ИП. В близост до изброените съоръжения растителността може да бъде засегната от прахови и газови емисии по косвен път. **Въздействието ще е дълготрайно, отрицателно.**“;

- **Животни:** „В участък Трън юг“ **пряко ще бъдат засегнати трудноподвижните видове, а останалите ще бъдат прогонени** в обхвата на откритите рудници, промишлени площадки, съоръ-

жения за минни отпадъци, пътища в етапа на изграждане. Възможно е трайно прогонване на индивидите и фрагментация на обитавашите животински видове поради значителните засегнати площи и промени в ландшафта, шум, загуба на почви и растителност.“;

- **Ландшафт.** „Предвидените в ИП дейности **ще доведат до дълготрайни и необратими промени във функциите и структурата на ландшафта.** Той ще бъде изцяло антропогенизиран, с функции на промишлен ландшафт. Ще се появят нови релефни форми (котловани, насипища и пр.)“;

- **Въздействие върху човешкото здраве и населението в района.** Населението в селищата, в чиито землища ще се развива инвестиционното предложение, е малобройно. Благоприятно обстоятелство е ниската гъстота на населението. (...) За жителите на тези селища (Глоговица, Ерул, Милкьовци) може да се очакват въздействия от прахови емисии, шум, вибрации от добивни и пробивно-взривни работи, транспорт. Като цяло населението в близост до пътните трасета за извозване

на руда, скални маси и обратната доставка на маси за обратно запълнение може да бъде повлияно и от прахо-газови емисии от автомобилния трафик.

След случаите с уран във водата в Хасково, Велинград и Първомай, едва ли някой вече се съмнява, че това би сполетяло и Трънско – сухи чешми и водоноски по улиците.

Преди няколко години се появиха следи от балкански рис в района на Руй планина. Хищникът е вписан в Червената книга на България като изчезнал вид, а в Европа са останали не повече от 8 000 животни, затова много държави, между които и Сърбия, полагат усилия за реинтродукцията му. Според ловците, щом в даден район се е заселил рис, дивечът се увеличава. Завръщането на риса в Трънско би било и изключителна гордост и престиж за цяла България! Ако рудодобивът бъде подновен обаче, можем да се простим не само с риса, но и с дивеча изобщо.

РЕТРО

СТАРИТЕ МИННИ КОНЦЕСИИ В ТРЪНСКО

Преди 1937 год. е имало няколко опита да се добива злато в Трънско, но без особен успех. През 1938 год. е създадено „Англо-българско минно дружество“ АД - гр.Трън, което започва същинския добив на метални полезни изкопаеми през 1939 год. За 4 години дружеството добива средно по 250 кг. чисто злато на година. Златото се пречиства в чужбина и се внася обратно в страната на кюлчета.

Не е била разрешена продажбата на злато извън България. Дружеството е било задължено да продава 100% от чистото злато на БНБ по фиксирани от банката цени.

Всичкото добито злато е оставало в България, в трезора на Българска Народна Банка.

(Сега концесионерите имат право да продават добитите метали в чужбина или в страната по пазарни цени, без ангажимент към БНБ.) В края на 1943 год. „Англо-българско минно дружество“ обявява, че прекратява дейност, поради изчерпване на залежите от злато. От 01.01.1944 год. мина „Злата“ затваря врати за дълго време.

ЗЛАТНА СМЪРТ ЗА ТРЪНСКО

продължение от страница 2

с „мръсни бомби“, биха направили опити да откраднат материал точно от такава страна.

При складирането на замърсени с уран скални маси, каквито неминуемо ще има, инвеститорът ще трябва да предприеме различни действия, които не се изчерпват само с процедурата по ОВОС. Тук ще трябва да се приложат Закона за управление на отпадъците, Закона за отговорността за предотвратяване и отстраняване на екологични щети и др. Нито МОСВ, нито „Евромакс“ в момента правят оценка на този проблем.

Във всички случаи както населението на региона, така и работещите в добива на злато ще бъдат подложени на различни въздействия от наличния уран. Работниците най-вероятно ще бъдат подложени на пряко облъчване, както и на вдишване. Населението – чрез вдишване на замърсен с уран въз-

дух. Това замърсяване ще се получава особено през летните месеци, когато хвостохранилищата са сухи и летните ветрове и бури вдигат големи количества прах. Не е известно как ще се разпространят заразените с уран води – включително подземния отток при рудодобива и при смиване на заразен с уран терени при валежите от дъжд и топене на снеговете.

В допълнение към директните поражения върху миньорите и тези, които живеят в замърсени райони, всяка уранова мина е една „бавна бомба“, която разпространява смъртоносни радиоактивни отрови над обширни райони – коварно и с по-бавен темп. Радонът може да „пътува“ хиляди километри, само за няколко дни, с лек бриз. Тъй като е по-тежък от въздуха, преносът му е в по-ниските слоеве, където се получава радиоактивно замърсяване на растителността, почвата и водата;

получените радиоактивни материали влизат в хранителната верига, завършваща в плодовете, месото на рибата и животните, и в крайна сметка, в органите на човешкото тяло.

Поради тези очевидни проблеми, които де факто блокират концесията, не бих се учудил, ако в някакъв момент „Евромакс“ предявят иск към държавата, че не си е изпълнила задълженията по ликвидиранието на последиците от уранодобива в района. Вероятно дори биха намерили основания за това. Задължение на правителството е да изследва внимателно и този риск, който съществува. За да не се окаже, че трънчани хем ще страдат от златодобива, хем – като данъкоплатци – ще плащат за несвършената от държавата работа.

Наличието на уран в района на исканата концесия е доказано. То не може да бъде пренебрегвано. Жителите на района са наясно с този факт – преживели са го в личните и семейни драми, резултат от заболяванията на миньори-

те в мина „Злата“ през десетилетията. Днес на тях им предлагат да преживеят същите ужаси. Отново биват примамвани с обещания за заплати и облаги. Но ако преди Втората световна война концесията е била много по-изгодна за държавата, а за урана не се е знаело, то днес ситуацията е обърната – нито концесиите в България са изгодни за общностите, нито се предлага адекватно решение на проблема с урана. Позорно е, че през всичките години на прехода нито държавата, нито местните власти успяха да намерят начина да развият големия потенциал на трънския край. Потенциал за устойчиво развитие, за просперитет на местните хора, така че да не зависят от благоволенieto на самозвани „благодетели“ и инвеститори с полуизказани намерения. Днес е времето, в което трънчани да заявят, че искат по-добро бъдеще за себе си и за идните поколения. Бъдеще, в което уранът не дебне „зад хълма“.

Източник: dnevnik.bg

Легенда за Знеполе

Архангел Михаил след като съжалил местните и разсякъл скалата на две, по този начин помогнал на непослушната река Ерма, извираща от планината Кървав камък, досами Власинското езеро, да се оттича през долината.

До този момент никой не смеел да премине през района или да се засели трайно, защото реката приижда и наводнявала без предупреждение цялото Знеполе. Водата се събирала чак до върха на скалата, където сега е ждрелото. Отгоре на образуването се езеро оставали само върховете на планините Грамада, Боховска планина, Знеполска Рудина, Руй, Еловишка планина, Чарчалат, Големи връх, Стража, Гребен, Милославска, Ерулска, Ездимирска, Люляк и Лешниковска. Местните говорели, че когато Големи връх е начумерен, то реката ще е неспокойна и трябва да са внимателни.

По-късно Архангел Михаил разбрал, че може и да е избързал с помощта си, защото Бог е направил така, че водите на бушуващата река допреди това държали надалеч алчните търсачи на златоносните ѝ жили.

Множество адепти и светци преминавали и се заселвали в Знеполе, за да помагат на хората, да са благодарни за природните дарове на Бог по земите си, та дано превъзмогнат греховния си стремеж да грабят и завземат съкровищата на Земята. Легендата говори, че във всички епохи продължават да живеят по тези земи божии хора.

Света Петка, също се установила в района, за да помага на хората и природата. До днес е почитана и от двете страни на разделената с граница земя на Знеполе. По-нататък легендата шепне, че Св. Петка има свой невидим за окото храм на връх Руй, седи и оттам наблюдава своите хора, как живеят и добруват ли. Говори се, че тя следи зорко как хората се грижат за прородните дарове на Бог. Щом се затъмни и скрие върхът Руй, Св. Петка се е разлютила на хорската безхаберност, безлюбие и алчност, та нищо добро не чака хората по тези места.

Въпреки предупрежденията, хората не се спирани, та Архангел Михаил съставил оброк! Затворил под земята легион непослушни същности - демони, които преди пакостели на хората по цялото землище. С парчета от скалата що разсякъл, взел, че запушил входа към техния свят. Така ги обрекъл да бъдат подземни пазители на земята, та никой да не посмее да пипа това, що Бог е предвидил за това място. Който дръзнул да рови, домът му на запустение се обръщал, защото демоните го обсебвали! С годините много са пробвали и бързо побягвали надалеч, търсейки опрощение за делата си!

*И друго оставил Михаил във оброк.
Не спрат ли да ровят земята Знеполска,
на Ерма ждрелото той пак ще затвори,
та никой до там да не може да стигне!*

Симеон Димитров-Мони, 28 февр.2017

- Младене, ка порастеш, какъв че станеш? - запитал го дядо му.

- О, дедо, че станем кико тебе пензионер. Ама я тогай, че имам унук и че му давам половинуту от пензийоту да си купуе бонбони. Че чиним, дедо, това, що ти сега не чиниш!

Трънски строители работят на една къща. Единият от тях маже на скелето и изведнъж чува нещо да тупва на земята.

- Ване, що тупна?

- Епа падна ми ватенката.

- Па много силно тупна бе!

- Епа я бех вътре.

Инициативен комитет "БЪЛГАРИЯ ЗА ТРЪНСКО"
bulgaria-za.trun.bg

КУПУВАНЕТО И ПРОДАВАНЕТО НА ГЛАСОВЕ Е ПРЕСТЪПЛЕНИЕ